

F. t. l. vedr. hold af heste

Den foreslåede bestemmelse vil dermed i nogle situationer kunne indebære, at der er objektivet ansvar efter flere regelsæt, og at der er flere objektivet ansvarlige skadevoldere (ejer og besidder). Dette gælder eksempelvis ved personskaade forvoldt af løsgående heste, når skaden ikke sker ved sammenstød med et motorkøretøj, og ved tingsskaade forvoldt af løsgående heste på f.eks. afgrøder, beplantning eller bevoksning.

For at skabe en klar retstilstand foreslås det, at den foreslåede bestemmelse skal gå forud for bestemmelsen i Danske Lov 6-10-2 og § 3 i mark- og vejfredsloven. Dette indebærer, at DL 6-10-2 og mark- og vejfredsloven ikke vil finde anvendelse i de situationer, hvor både en besidder og en hesteejer ellers ville kunne pålægges et objektivet ansvar for den forvoldt person- eller tingsskaade. Det bemærkes i den forbindelse, at hestens ejer i en række tilfælde vil være besidder af hesten. Besidderen kan dog også være en anden. Opstilling af en hest i en fremmed stald kan således antage en sådan karakter, at en anden end hestens ejer må anses som besidder. Der henvises i den forbindelse til Vestre Landsrets dom, der er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1994, s. 573:

Er besidderen en anden end hestens ejer, vil besidderen dog i disse situationer kunne pålægges et ansvar i medfør af dansk rets almindelige ulovbestemte erstatningsregel (culpa-reglen), hvis vedkommende har handlet uagtsomt eller forsætligt. Der vil endvidere fortsat kunne pålægges besidderen af en hest objektivet ansvar efter reglerne i Danske Lov og mark- og vejfredsloven i de tilfælde, hvor ingen ejer kan holdes ansvarlig efter den foreslåede regel.

Med henblik på at sikre skadelidtes erstatningskrav foreslås det at indføre pligt til at tegne ansvarsforsikring, der dækker det objektive ansvar, når hesten er løsgående. Forslaget om, at der skal være tegnet ansvarsforsikring for hesten, indebærer ikke, at der skal være tegnet en særskilt forsikring for hesten, men blot at erstatningskrav omfattet af det objektive ansvar skal være dækket af en forsikring.

I lighed med gældende ret i henhold til færdselslovens § 108 (om pligt til at tegne ansvarsforsikring for biler mv.) og hundelovens § 8, stk. 2, (om pligt til at tegne ansvarsforsikring for hunde) foreslås det, at forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatningen. Bestemmelsen indebærer, at forsikringsselskabet hæfter direkte over for skadelidte for betaling af erstatning, når det er konstateret, at ejeren af den pågældende hest er erstatningspligtig. Det betyder, at skadelidte vil kunne gøre sit krav gældende direkte over for forsikringsselskabet, uanset om ejeren af hesten har vilje eller evne til at betale.

Heste, der tilhører det offentlige, foreslås undtaget fra forsikringspligten. Det overlades dermed til staten, regionerne og kommunerne at vurdere, om de vil være selvforsikrende. Tilsvarende bestemmelser findes i færdselslovens § 109 og hundelovens § 8.

Det foreslås endelig, at justitsministeren ved loven bemyndiges til administrativt at fastsætte nærmere regler om forsikringspligtens gennemførelse. Justitsministeren vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsætte regler om mindstebeløb for person- og tingsskadedækning, forsikringsselskabers pligt til under visse forudsætninger at overtage forsikring for enhver forsikringspligtig samt indførelse af en puljeordning, hvorfra der udredes erstatning i tilfælde, hvor en skaade forvoldes af en hest, der ikke er omfattet af en forsikring. Der vil dermed kunne indføres en ordning svarende til den, der gælder vedrørende hunde.

Efter den gældende lovs § 31 skal dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der efter justitsministerens skøn særligt berøres af reglerne, have lejlighed til at udtale sig, inden justitsministeren udsteder regler i henhold til lovens bestemmelser. Hensynet bag lovens § 31, der svarer til dyreværnslovens § 27, stk. 1, gør sig ikke gældende ved udstedelse af regler, der ikke angår spørgsmål om dyrevelfærd, og det foreslås derfor i stk. 3, at lovens § 31 ikke finder anvendelse ved fastsættelse af regler i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse. Justitsministeriet vil i forbindelse med den nærmere udformning af regler om forsikringsdækning inddrage forsikringsbranchen.

Som ny § 30 c foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter ejeren af hesten skal tilsiges til ethvert retsmøde med sædvanligt varsel, hvis skadelidte anlægger en civil retssag mod forsikringsselskabet. Det foreslås endvidere, at ejeren efter begæring kan indtræde som part i en sådan sag, og at hvis en sådan indtrædelse ikke sker, skal afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller retsforlig være bindende for ejeren.

Bestemmelsen – der svarer til de tilsvarende bestemmelser i hundelovens § 9 og færdselslovens § 110 – sikrer, at ejeren af en hest varsles om, at erstatningsspørgsmålet vil blive afgjort under en civil retssag. Bestemmelsen indebærer endvidere, at forsikringsselskabet får mulighed for at opnå, at en dom afsagt under en sådan civil retssag også får retsvirkning i forhold til den, der har tegnet forsikringen.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om tegning af en ansvarsforsikring for de skaader, løsgående heste forvolder, foreslås det, at manglende overholdelse af forsikringspligten skal kunne straffes med bøde.